

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дмитренка Вадима Георгійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 307, частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
1 грудня 2020 року
№ 254-2(I)/2020

Справа № 3-208/2020(503/20)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого, доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дмитренка Вадима Георгійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 307, частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Дмитренко Вадим Георгійович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положення частини третьої статті 307, частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з якими:

– ухвала слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення, дію чи бездіяльність слідчого, дізнавача чи прокурора не може бути оскаржена, окрім ухвали про відмову у задоволенні скарги на постанову про закриття кримінального провадження, скарги на відмову слідчого, прокурора в задоволенні клопотання про закриття кримінального провадження з підстав, визначених пунктом 9¹ частини першої статті 284 Кодексу, про скасування повідомлення про підозру та відмову у задоволенні скарги на повідомлення про підозру (частина третя статті 307);

– скарги на інші ухвали слідчого судді оскарженню не підлягають і заперечення проти них можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді (частина третя статті 309).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що слідчий суддя Галицького районного суду міста Львова ухвалою від 29 вересня 2020 року, яка є остаточною і оскарженню не підлягає, відмовив у задоволенні скарги захисника, що діяв у інтересах Дмитренка В.Г., на постанову прокурора про зупинення досудового розслідування у справі, в якій Дмитренко В.Г. є одним з підозрюваних.

Дмитренко В.Г. стверджує, що внаслідок застосування судами оспорюваних положень Кодексу щодо заборони оскарження ухвали слідчого судді, прийнятої за результатами розгляду скарги на рішення прокурора про зупинення досудового розслідування, порушено його конституційне право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади,

органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, закріплене частиною другою статті 55 Конституції України, а також обмежено його конституційне право на судовий захист в аспекті гарантій на апеляційний перегляд справи.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності, зокрема, вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання просить перевірити на відповідність Конституції України, у тому числі, положення частини третьої статті 307 Кодексу, які в ухвалі Галицького районного суду міста Львова від 29 вересня 2020 року не застосовано.

Суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи про неконституційність положень частини третьої статті 309 Кодексу, ототожнює право на апеляційний перегляд справи як конституційно визначену засаду судочинства з правом на апеляційне оскарження будь-якого рішення, зокрема ухвали слідчого судді під час досудового розслідування.

Проте за юридичною позицією Конституційного Суду України, викладеною в Рішенні від 17 березня 2020 року № 5-р/2020, „право на апеляційний перегляд справи, передбачене пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України, є гарантованим правом на перегляд у суді апеляційної інстанції справи, розглянутої судом першої інстанції по суті. Водночас зазначений конституційний припис не позбавляє законодавця повноваження передбачити можливість апеляційного оскарження будь-якого рішення, що його ухвалює суд під час розгляду справи, але не вирішує її по суті, або встановити обмеження чи заборону на оскарження в апеляційному порядку окремих процесуальних судових рішень, якими справа не вирішується по суті“ (абзац восьмий підпункту 2.2 пункту 2 мотивувальної частини).

Дмитренко В.Г. не обґрунтував тверджень щодо невідповідності Конституції України положень частини третьої статті 309 Кодексу, а висловив незгоду із законодавчим обмеженням переліку ухвал, на які може бути подано апеляційну скаргу окремо від судового рішення.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дмитренка Вадима Георгійовича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 307, частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**